

Întâlnirea cu frații slujitori -Paris, 22 Aprilie 2017-

Ewald Frank

Este un mare privilegiu pentru mine să fiu astăzi aici. Mă așteptam să văd doar câțiva frați, dar acum se pare că trebuie să împărtășim câteva lucruri importante mai ales cu referire la Cuvântul făgăduit pentru această zi. Îmi pare rău că nu avem aici noua scrisoare circulară, dar mâine va fi disponibilă pentru toți. În această scrisoare circulară am redat o serie de trăiri supranaturale pe care Domnul mi le-a acordat. La fel ca apostolii Petru și Ioan și eu pot spune: „*Ceea ce au văzut ochii noștri și au auzit urechile noastre cu privire la Cuvântul vieții, aceea împărtășim cu voi*”. Dar este atât de important pentru o slujbă care este la nivel mondial și este în legătură cu planul de mântuire, ca atunci când vine timpul, Domnul Însuși să dea însărcinarea pentru a se face tot ceea ce a făgăduit.

Voi cunoașteți legătura mea cu fratele Branham. L-am cunoscut pe fratele Branham timp de zece ani. Pot să arăt tuturor toate benzile de magnetofon care mi-au fost trimise; de asemenea și cele 21 de scrisori. Sunt mulțumitor lui Dumnezeu pentru aceasta. Dar pentru o slujbă legată de planul de mântuire, nu este de ajuns să îl întâlnești pe omul trimis de Dumnezeu, ci ai nevoie de o chemare directă la acea slujbă. Conform 1 Cor. cap. 12, 14 și de asemenea Ef. 4, Domnul așează cele cinci slujbe în Trupul lui Hristos. De asemenea, în bisericile locale sunt bătrânii și diaconii. Dar făgăduința care ne-a fost dată pentru acest timp este că Dumnezeu va trimite un proroc înainte ca să vină ziua cea mare a Domnului. Această făgăduință este foarte importantă.

Și cele două versete din Matei 17 și Marcu 9 unde avem cele două cuvinte: „*Atunci când va veni prorocul Ilie, el va așeza din nou toate lucrurile*”. Acesta este cuvântul-cheie pentru acea slujbă. Nu doar evanghelist cu un dar deosebit de vindecare divină, ci o slujbă cu un scop pentru întreg Trupul lui Hristos din fiecare țară de pe pământ, ca

toți adevărații credincioși să ajungă să cunoască Cuvântul făgăduit pentru această zi. Putem citi cele două versete de aici. În Matei 17:11: „*Drept răspuns, Isus le-a zis: «Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile»*”. „Să așeze din nou toate lucrurile...” Acesta este cuvântul-cheie.

Dacă citiți despre slujba lui Ioan Botezătorul, veți observa că este vorba mereu de verbul „*a pregăti*”. În Vechiul Testament, în Isaia 40:3-4: „*a pregăti*”. În Maleahi 3:1: „*a pregăti*”. Puteți merge la Matei capitolul 3 – „*a pregăti*”, Luca 3 – „*a pregăti*”, Marcu capitolul 1:1-3 – redă cele două versete din Vechiul Testament, făgăduința din Isaia 40:3 și de asemenea făgăduința din Maleahi 3:1a. În primele trei versete din Marcu cap. 1, sunt redade cele două făgăduințe din Vechiul Testament cu referire la slujba lui Ioan Botezătorul. În Ioan cap. 1, omului lui Dumnezeu i-au fost puse trei întrebări. Una dintre întrebări a fost: „*Ești tu Ilie?*” Și el a spus: „*Nu, nu sunt*”. Și în ver. 23 el a dat răspunsul: „*Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie: «Pregătiți calea Domnului!»*”.

Astfel, o slujbă legată de planul de mântuire trebuie să fie în Scriptură. În Fapte 13 puteți citi că atunci când Pavel predica și îi învăța pe iudei, el s-a referit la făgăduința din Vechiul Testament. Fapte apostolilor 13:47-48: „*Căci așa ne-a poruncit Domnul: «Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului»*. *Neamurile se bucurau când au auzit lucrul acesta și preamăreau Cuvântul Domnului. Și toți cei ce erau rânduși să capete viața veșnică au crezut*”. El cunoștea cu exactitate făgăduința deoarece Domnul i-a arătat că se împlinise vremea să Se întoarcă spre neamuri. Era scris în Isaia 42, era scris în Isaia 49, iar în momentul chemării sale divine, omul lui Dumnezeu a spus: „*iată că acum mă întorc spre Neamuri*”, deoarece „*este scris...*”. Era scris în Cuvântul lui Dumnezeu și la fel este și astăzi. Trebuie să fie, altfel nu este biblic. O slujbă trebuie să fie în Biblie.

Voi cunoașteți mărturia mea din Edmonton. Nu voi uita niciodată acea zi. Până acum am fost în multe țări. În acel timp erau două birouri. Unul se afla în Jeffersonville și celălalt se afla în Edmonton. Din acele două locuri, predicile fratelui Branham erau expediate în toată lumea. Tipărisem o broșură – „*Crede numai pe «Așa*

vorbește Domnul»” în care este prezentată slujba fratelui Branham. În total noi am tipărit 85.000 de exemplare care au fost distribuite în toată lumea. După aceea am dat cele două adrese în fiecare țară în care predicam, astfel încât ei să primească predicile tipărite ale fratelui Branham. Atunci când am vizitat Edmonton-ul, fratele nostru Don Bablitz se ocupa de acel birou. Și în acea sâmbătă dimineața a venit acolo unde stăteam eu și am avut o discuție scurtă despre ceea ce făcea Dumnezeu în toată lumea. Apoi el m-a întrebat: „Frate Frank, slujba fratelui Branham se află în Cuvântul lui Dumnezeu, în Biblie. Acum slujba ta este la nivel mondial. Se află ea în Biblie?” Și eu l-am oprit. I-am spus: „Nu fi fanatic! Cum poate fi slujba mea în Biblie?!” Și apoi ne-am continuat conversația.

Dar în următoarea dimineață, în acea duminică dimineața, mă îmbrăcasem deja, soarele strălucea în cameră și eu tocmai mă întinsesem ca să-mi iau Biblia. Atunci s-a întâmplat. Vocea puternică, audibilă, a Domnului a răsunat: „Robul Meu, Eu te-am rânduit conform Matei cap. 24, versetele 45-47!” Aceasta este atât de adevărat pe cât Dumnezeu trăiește! Eu nu spun povești. Eu nu vin din Texas. Nu! Eu vă spun adevărul! Așadar, din acea zi am cunoscut responsabilitatea: nu doar să spun ceea ce ne dăruise Dumnezeu prin fratele Branham, ci să împărtășesc aceeași hrană cu toți frații slujitori, astfel ca și ei să dea poporului aceeași hrană pentru această zi.

Astfel, prin harul lui Dumnezeu, eu am procedat conform însărcinării și am împărtășit Cuvântul lui Dumnezeu cu toate națiunile. Acest lucru nu s-a mai întâmplat niciodată înainte. Chiar și cei mai mari evangheliști au vizitat, probabil, 20-30 de țări, dar nimeni nu a mai vizitat 160 de țări. Nimeni nu a mai petrecut 50 de ani, purtând Evanghelia săptămână de săptămână și lună de lună.

Acum am parcurs peste 10 milioane de mile în aer. În fiecare lună merg și vin. Chiar și în acest an, fie că a fost China, Mongolia, Filipine sau alte țări din zonă, în Coreea de Sud, la Seul, am împărtășit Cuvântul lui Dumnezeu. M-am întors pentru câteva zile, pentru întâlnirea din Zürich, Elveția și întâlnirile din Krefeld, și apoi a trebuit să merg în Cuba. Și în scurt timp 160 de persoane au fost botezate în Numele Domnului Isus Hristos. Așadar, acesta este ultimul mesaj:

înapoi la Biblie! Înapoi la Dumnezeu! Restituirea tuturor lucrurilor care erau la început!

Astfel, eu predic doar ceea ce pot predica din Biblie. Eu nu predic niciodată despre afirmațiile fratelui Branham. Dar noi am tradus în limba germană toate predicile sale ținute după deschiderea peceților și astfel fiecare le poate citi, iar restul predicilor le avem pe casete. Dar eu nu merg niciodată în față și să spun: „Prorocul a spus...! Prorocul a spus...!”, deoarece Domnul m-a chemat să predic Cuvântul Său și să distribuim hrana. Așadar eu niciodată nu vorbesc despre cele șapte tunete, eu niciodată nu vorbesc despre a treia tragere, niciodată despre slujba revenirii fratelui Branham. Eu nu ating niciodată aceste subiecte. Eu doar predic Cuvântul lui Dumnezeu, chem poporul înapoi la Biblie, înapoi la Dumnezeu.

Așadar, prin harul lui Dumnezeu, ziua de 2 aprilie 1962 a fost o zi deosebită pentru mine. Acum câteva zile, pe 2 aprilie s-au împlinit 55 de ani de când am auzit vocea Domnului pentru prima dată. A fost o zi de luni dimineața. M-am pregătit să merg la muncă; în acel timp lucram pentru N.A.T.O., îmi câștigam banii și în același timp predicam. Dar a fost prima dată când am auzit vocea audibilă a Domnului și prima dată când am fost luat afară din acest trup. După ce Domnul mi-a spus aceste cuvinte: „Robul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va termina în curând! Te voi trimite în alte orașe să predici Cuvântul Meu!” eu am căzut la podea. Nu vă puteți închipui niciodată ce înseamnă să auzi vocea pătrunzătoare a Domnului. Și vocea a venit de sus, din dreapta. Dintr-o dată am fost la podea. Dar, prin harul lui Dumnezeu, după un timp, după câteva minute, nu știu, am putut să stau din nou pe picioarele mele, dar genunchii mei tremurau în *acest* fel. Și mi-am întins palmele în *acest* fel. Mă aflam acolo, în altă dimensiune. Puteam să văd de acolo că aveam palmele întinse *astfel*. Puteam auzi din cealaltă dimensiune ceea ce spuneam. Am spus: „Iubite Domn, ei nu mă vor asculta.” Mâinile mele erau întinse în *acest* fel. „Ei au toate lucrurile din belșug. Ei nu sunt pregătiți să asculte.” Tocmai spusesem aceste cuvinte și Domnul mi-a vorbit a doua oară: „Robul Meu, va veni vremea când te vor asculta! Depozitați hrană, căci va veni o foamete mare! Atunci tu vei sta în mijlocul poporului ca să împarți hrana!”

Aceste cuvinte sunt la fel de adevărate ca fiecare Cuvânt din această Carte.

Dar eu am înțeles greșit. Voi de aici sunteți toți tineri. Dar cei care trăiau în anii 1960, cunosc criza din Cuba, cunosc criza din Berlin. În august 1961 a fost construit zidul Berlinului. Tancurile rusești stăteau față în față cu tancurile americane și nu știam ce se va întâmpla în continuare. Și John F. Kennedy a spus: „Voi face un exemplu din Berlin!” Așadar, eram sub impresia că în țara noastră va avea loc o tragedie. Astfel, am depozitat alimente naturale în pivniță, tot ceea ce era nevoie pentru supraviețuire: cartofi, făină și tot ceea ce era necesar pentru a trăi. Dar nu a venit nicio foamete și nicio tragedie. În noiembrie 1962, I-am spus Domnului: „Iubite Domn, eu nu mai pot predica! Tu ai spus că va veni o foamete! Noi am depozitat hrană și nu a venit nicio foamete! Eu nu mai pot predica!” Și în momentul următor mi-a venit gândul să merg să îl văd pe fratele Branham. Astfel, la sfârșitul lunii noiembrie, am luat un avion și am zburat în Statele Unite ca să îl văd pe fratele Branham. Pe 2 decembrie am fost în adunarea din Jeffersonville, iar fratele Hickerson a avut o prorocie. Ca dintr-o mitralieră mi-a spus: „Fiul meu Frank, nu ai trecut oceanul în zadar! Mâine îl vei întâlni pe proroc!”

Astfel, ei m-au chemat ca să predic dimineața și de asemenea în serviciul de seară. Și în ziua următoare l-am întâlnit pe fratele Branham. El m-a luat de acolo de unde stăteam. Și eram așezați la masă: fratele Branham față în față cu fratele Frank și fratele Sothmann față în față cu fratele Wood. Fratele Branham a întrebat despre frații din Elveția, despre doctorul Gugenbühl și despre fratele Müller. Eu am devenit nerăbdător și am spus: „Frate Branham, am venit să te întreb ceva”. Chiar atunci și-a pus mâna deasupra măsuței și a spus: „Frate Frank, pot să-ți spun ce ți-a vorbit Domnul?” Și el a repetat cuvânt cu cuvânt tot ceea ce-mi spusese Domnul în limba germană. Eu stăteam acolo. Văzusem acest dar în acțiune de multe ori, dar eram eu confruntat cu el. Ochiul lui drept era închis puțin și puteai vedea că ceva se întâmplă. După ce a spus ceea ce-mi vorbise Domnul, el a zis: „Frate Frank, tu ai înțeles greșit! Tu ai crezut că va fi o foamete naturală și ai depozitat hrană naturală. Dumnezeu va trimite o foamete

după auzirea cuvintelor Lui și hrana pe care trebuie să o depozitezi este Cuvântul făgăduit pentru această zi”. El chiar a spus că Acesta este în predicile ținute de el care sunt înregistrate pe benzile de magnetofon. La sfârșitul acestei conversații, a spus: „Frate Frank, așteaptă cu împărțirea hranei până când vei primi și restul hranei!” Amintiți-vă, era în decembrie 1962. Așadar, eu am așteptat următorii ani.

Prin harul lui Dumnezeu, spun aceasta deoarece vă iubesc și știu că veți înțelege. Voi toți cunoașteți fotografia cu norul supranatural. Eu am fost împreună cu fratele Branham în decembrie 1962. Și fratele Branham m-a rugat să vorbesc în locul lui în Los Angeles. Eu nu mai fusesem în Los Angeles. Dar el mi-a spus: „Frate Frank, nu pot să merg la adunarea din Los Angeles! Trebuie să ne împachetăm lucrurile fiindcă la începutul lui ianuarie ne mutăm în Tucson”. Astfel, el mi-a dat adresa lui Demos Shakarian și l-a contactat, iar eu am predicat în acel loc.

Ceea ce vreau să spun este următorul lucru. Eu am avut o legătură directă cu fratele Branham. Am servit ceai în casa lui, am mâncat la aceeași masă, am călătorit cu el în aceeași mașină, am avut parte de serviciile divine ținute de el în Germania și în S.U.A.. Astfel, prin harul lui Dumnezeu, pot să spun cu toată convingerea din inima mea că Dumnezeu Și-a ținut făgăduința și a trimis pe prorocul Său.

Dar eu sunt aici ca să vorbesc mâine, nu azi. Dar care sunt întrebările, frate?

Despre ce este adunarea aceasta de aici? Este cu privire la o anumită direcție de credință?

Această întâlnire are loc cu scopul ca eu să împărtășesc Cuvântul lui Dumnezeu cu voi, fraților! Nu este pentru o anumită biserică. Chiar și acest respect trebuie acordat, deoarece pe 2 aprilie 1962, Domnul a mai spus: „Robul Meu, nu înființa bisericii locale!” Eu nu mă pot implica niciodată în probleme de biserică locală. Eu vin într-un oraș pentru o zi sau două, pentru două sau trei întâlniri și apoi merg în următorul oraș și în următoarea țară. Dar voi sunteți responsabili pentru bisericile locale, ca să împărtășiți aceeași hrană duhovnicească.

Sunt câțiva oameni în Paris care doresc să Îl cunoască pe Dumnezeu, dar problema este că ei merg la niște biserici care predică vindecarea divină, botezul cu Duhul Sfânt și vorbirea în limbi. Ce credeți, ce fel de sfat ați da în acest caz?

Nu putem spune decât acest lucru: trebuie să verificăm totul cu Sfintele Scripturi. Dacă privim în urmă în istoria bisericii, observăm că în decursul anilor a fost un timp pentru Reformă, a fost un timp pentru Martin Luther, pentru John Wesley, pentru John Smith, pentru Jean Calvin și pentru toți acești bărbați pe care Dumnezeu i-a folosit în timpul lor. De asemenea, a fost și acel timp când a avut loc revărsarea Duhului Sfânt în 1906. În orașul Kassel, în centrul Germaniei am întâlnit persoane care au fost botezate cu Duhul Sfânt în 1906. În 1953 predicam acolo într-o biserică pentecostală și doi frați bătrâni au venit și au spus: „Noi ne aflăm în Kassel atunci când a avut loc revărsarea Duhului Sfânt.” Dar iată punctul principal: la sfârșitul timpului de har, nu doar darurile trebuie restituite, ci și Dătătorul trebuie să fie aici. Mulți vorbesc în limbi. Și eu am trăit de multe ori aceasta. Aveam adunări în care toată adunarea cânta în limbi. Dar ei toți au rămas în aceleași învățături, în învățătura trinitară, în botezul trinitar. Au rămas acolo unde erau. Chiar și congregația principală a rămas în biserica luterană. Astăzi ei încă mai botează copii. Este numită „Mülheimer...”. Iar cealaltă mișcare pentecostală botează „în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt”. Dar acum am ajuns într-o altă perioadă. Aceasta nu este doar a șaptea epocă a Bisericii, ci este epoca Miresei, este timpul chemării afară. Și așa cum am citit din Matei 17:11, este timpul restituirii. Noi nu credem în trei persoane divine.

Și preaiubiți frați, chiar și acest lucru... Ieri am citit în Ioan 4, 5, 6. Este minunat! Câte expresii a folosit Domnul nostru în tot ceea ce a zis! Într-una din ele spune: „*Dar dacă ați vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte?...*” Nu putea să spună niciodată: „Fiul lui Dumnezeu se va întoarce...!” Nu, nu! Fiul omului! Deja în Vechiul Testament El a venit la Avraam cu pâine și vin și a ținut cina Domnului cu Avraam. Și s-a întors la Avraam și picioarele Sale au fost spălate. Fiul omului este ca un om. Este atât de important ceea ce a spus Domnul! Fie că El vorbește ca Fiul al lui Dumnezeu, ca Fiul al omului,

ca Fiul lui David, ca Fiul lui Avraam, este atât de important să cunoști cu exactitate în ce calitate vorbește *aici*.

Într-un loc El spune: „*Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl*”. După aceea, El spune: „*Tatăl este mai mare decât Mine*”. Dacă citești toate afirmațiile... Eu iubesc aceasta! Eu pur și simplu iubesc aceasta: să cunoști prin descoperire de ce o spune *aici* în acest fel. *Aici* vorbește ca Fiu al omului, *dincoace* vorbește ca Fiu al lui Dumnezeu. Doar să cunoști cu exactitate unde trebuie așezat!

Vă spun, fraților! De fiecare dată când citesc această Carte, vine descoperirea prin harul lui Dumnezeu! Chiar și despre diferitele venituri ale Domnului. Atunci când El vine ca Mire, El ne duce la nuntă. Dar atunci când vine ca Fiu al omului, El va sta pe tronul Său și toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. Atunci când vine ca Domnul Dumnezeu, orice ochi Îl va vedea. Chiar și referitor la diferitele Sale venituri. Atunci când va veni ca Înger al Legământului, va pune un picior pe mare și unul pe uscat. Trebuie să știi de ce este în acest fel și unde este legătura. Și atunci când El vine pe Muntele Măslinilor... Toate aceste diferite venituri! Aș fi dorit să putem avea o săptămână întreagă pentru a citi Cuvântul lui Dumnezeu și împărtăși aceste lucruri. Este pur și simplu minunat să împărtășești Cuvântul lui Dumnezeu!

Care sunt condițiile pentru a deveni un copil al lui Dumnezeu? Atunci când cineva devine copil al lui Dumnezeu, ce poate face pentru a rămâne așa, să nu cedeze, ci să continue să fie un copil al lui Dumnezeu?

Pentru a deveni un copil al lui Dumnezeu, mai întâi trebuie să ne pocăim de păcatele noastre. În Ioan 16:8, Domnul nostru a spus: „Atunci când va veni Duhul Sfânt, El va convinge/dovedi lumea de păcat”. Și prin harul lui Dumnezeu, sub predicarea Evangheliei, cei care iau decizia pentru Hristos se pocăiesc de păcatele lor. Dar după aceea noi trebuie să ne naștem din nou. La fel ca în domeniul natural. Viața firească începe cu nașterea. Viața duhovnicească începe cu nașterea din nou. Astfel, prin harul lui Dumnezeu, ne pocăim de păcatele noastre, primim iertarea păcatelor și primim Cuvântul lui Dumnezeu și Cuvântul este Sămânța; și prin harul lui Dumnezeu, prin Duhul Sfânt, prin Cuvântul care este semănat în sufletul nostru, viața

cea nouă apare în sufletul nostru. Și prin harul lui Dumnezeu, Domnul nostru a spus: „*Dacă rămâneți în Cuvântul Meu și cuvintele Mele în voi, sunteți cu adevărat ucenici Mei*”. Așadar rămânem în Cuvântul lui Dumnezeu, pentru a fi adevărații copii ai lui Dumnezeu. Da.

A cincea întrebare este aceea de a vorbi despre mesajul timpului de sfârșit; ceea ce ați făcut. Puteți vorbi despre mesajul timpului de sfârșit, Maleahi capitolul 4, Fapte capitolul 3, Matei 17:11? Aceasta ați făcut. Spuneți că l-ați cunoscut pe fratele William Branham. Cum ați fost convins de slujba lui?

Deja de la primul serviciu divin. Întrebarea este cum am fost convins de slujba fratelui Branham. Am citit cartea *Un om trimis de Dumnezeu*, scrisă de Gordon Lindsay în Dallas, Texas și publicată în limba germană. Atunci când am citit acea broșură cu copertă albastră, am avut o singură dorință: să am parte de un serviciu divin în care predică acest om. Dar eu am așteptat doar predica. Eu nu am așteptat niciodată darul supranatural al deosebirii.

Dar fraților, vă puteți imagina?! Atunci când am dat mâna cu fratele Branham pentru prima dată, la recepția hotelului, el mi-a zis: „Tu ești un slujitor al Evangheliei!” Dar în adunare, pentru fiecare persoană pentru care se ruga, Domnul îi arăta o viziune. El vedea persoana în viziune. Eu îmi spuneam: „Ce este aceasta? Ce este aceasta?” Auzisem oameni care proceau, vorbeau în limbi și multe altele, dar acum se întâmpla ceva ce nu mai văzusem înainte. După aceea fratele Branham, în simplitate a făcut afirmația: „Aceeși slujbă pe care a avut-o Isus Hristos la evrei și samariteni se repetă acum la neamuri!” Dar eu încă nu știam despre ce era vorba. Însă deja de la primul serviciu divin am știut în inima mea că nimeni nu poate face acele lucruri care aveau loc decât dacă Dumnezeu este cu el și lucrează. Deoarece acești ochi au văzut șchiopii luându-și patul și umblând, orbii primindu-și vederea. Tot felul de minuni au avut loc. Minute în șir lăudam pe Dumnezeu pentru lucrurile pe care le-a făcut. Și de fiecare dată când a spus „Așa vorbește Domnul”, a fost „Așa vorbește Domnul” fiindcă mai întâi el primea o viziune. După aceea, desigur că am citit în Ioan 1, textul la care s-a referit fratele Branham. Atunci când Filip l-a chemat pe Natanael Domnul i-a spus: „*Te-am văzut mai*

înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin". Fratele Branham a explicat că acum se repetă aceeași slujbă. Iar eu am văzut-o cu proprii mei ochi. De asemenea, atunci când Domnul nostru l-a întâlnit pe Petru pentru prima dată i-a spus: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona*”. Și atunci când a vorbit femeii de la fântână, El i-a putut spune: „*Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat*”. El le-a putut spune ucenicilor: „*Duceți-vă în cetate; acolo aveți să întâlniți un om ducând un ulcior cu apă: mergeți după el. Unde va intra el, spuneți stăpânului casei: «Învățătorul zice: "Unde este odaia pentru oaspeți, în care să mănânc paștile cu ucenicii Mei?"»*”.

El a trebuit să aibă o slujbă profetică, deoarece în Deuteronom 18, prin Duhul Sfânt a fost dată făgăduința că Dumnezeu va ridica un proroc din mijlocul fraților. Astfel, Domnul nostru trebuia să aibă o slujbă profetică. Și aceeași slujbă s-a repetat cu fratele Branham. De aceea, mulți au crezut că el este Isus Hristos. Dar Isus Hristos este Dumnezeu descoperit în trup. Și William Branham este William Branham. Slujba vine de la Dumnezeu, dar omul este om și Dumnezeu este Dumnezeu. El nu-și dă slava Sa nimănui. Astfel, prin harul lui Dumnezeu înțelegem amănuntele acelei slujbe.

De asemenea, permiteți-mi să spun acest lucru referitor „învățătura celor șapte tunete”. În unul dintre ultimele e-mailuri pe care le-am primit, un frate mi-a scris la sfârșit: „Tu ești cel mai mare obstacol în calea învățaturii celor șapte tunete!” Dar despre ce este vorba? Atunci când fratele Branham a fost pe Muntele Sunset, acolo a avut loc un cutremur și o furtună foarte puternică însoțită de șapte bubuituri ca de tunet. Iar fratele Branham a relatat de multe ori: „Furtuna a fost atât de puternică încât vârfurile copacilor au fost retezate, întreaga regiune s-a cutremurat și stâncile de pe munte s-au plvălit la vale”. Cele șapte bubuituri ca de tunet au însemnat atât de mult pentru fratele Branham, deoarece acolo i-a fost spus de către al șaptelea înger din acea constelație sub formă de piramidă: „Întoarce-te la Jeffersonville pentru deschiderea celor șapte peceți!” Și din cauza celor șapte bubuituri puternice ca de tunet, care au avut loc atunci când i-a fost spus să se întoarcă la Jeffersonville pentru deschiderea celor șapte peceți, fratele Branham a vorbit de peste șaptezeci de ori despre

acestea. Și deoarece nu exista un alt verset despre cele șapte tunete, decât cel din Apocalipsa 10, prin urmare el s-a referit la Apocalipsa 10. Dar Apocalipsa 10 este Apocalipsa 10. Și cele șapte tunete de pe Muntele Sunset sunt cele șapte tunete de acolo. Prin harul lui Dumnezeu trebuie să înțelegi că atunci când fratele Branham a spus: „Credința de răpire se află în cele șapte tunete. Cele șapte tunete au fost descoperite în cele șapte peceti.”, el a folosit Apocalipsa 10, când a predicat despre a șaptea pecete, pe 24 martie 1963 și a bătut de șapte ori în amvon, dar el s-a referit la trăirea avută pe 28 februarie. În a șaptea pecete fratele Branham a vorbit despre cele șapte tunete și a bătut în amvon în *acest fel*. El a spus: „Au fost atât de puternice!” Dar el s-a referit la 28 februarie 1963.

Dar frații înțeleg greșit. Dacă ei ar fi smeriți și ar păstra tăcerea, ar înțelege că mesagerul celei de-a șaptea epoci a Bisericii nu se află în Apocalipsa 10, ci în Apocalipsa 3, în mesajul pentru epoca Laodiceea. Acel mesaj este în Apocalipsa 3, nu în Apocalipsa 10. În Apocalipsa 10, după răpire, după ce Domnul coboară... - și întotdeauna îmi place să citesc Daniel 12. Voi trebuie să citiți Daniel 12:7 și astfel fiecare va înțelege. Din momentul în care Domnul nostru Își ridică mâna pentru a jura, vor mai fi 3 ani și jumătate până la sfârșit. Nu 55 de ani, ci numai 3 ani și jumătate. Singura deosebire este aceea că în Daniel 12:7 Îngerul Legământului ridică ambele mâini. În Apocalipsa 10, într-o mână are Cartea deschisă, lucru care arată că se întâmplă după deschiderea pecetilor. Cealaltă mână o ridică și jură.

Daniel 12:7: „*Și am auzit pe omul acela îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului; el și-a ridicat spre ceruri mâna dreaptă și mâna stângă și a jurat pe Cel ce trăiește veșnic că va mai fi o vreme, două vremi și o jumătate de vreme și că toate aceste lucruri se vor sfârși când puterea poporului sfânt va fi zdrobită de tot*”. Da. Din acel moment vor mai fi 3 ani și jumătate până la sfârșit.

Așadar, atunci când a folosit Apocalipsa 10, fratele Branham nu a mers la Daniel 12. Dar în slujba de învățătură voi trebuie să mergeți la unul, două, trei locuri din Scriptură, nu doar într-un singur loc! Nu! Voi trebuie să mergeți la diferitele locuri care vorbesc despre același subiect pentru a avea echilibrul și pentru a ști cu exactitate unde se potrivește!

Astfel, prin harul lui Dumnezeu închei cu o pildă cu referire la atunci când folosiți hrana depozitată. Dacă mergeți la Centrul de Misiune din Krefeld și mergeți la supermarketul *REAL* din vecinătate, acolo este depozitată toată hrana. Dar acea hrană încă nu se află pe masă. Voi cumpărați hrana, o aduceți și după aceea o preparați, iar apoi serviți hrana ca o mâncare pe masă. Acesta este lucrul pe care trebuie să îl facem noi, fraților! Noi nu luăm hrana și o aruncăm direct pe masă! Noi preparăm hrana pentru popor, deoarece omul nu va trăi numai cu pâine, ci prin fiecare Cuvânt care vine de la Dumnezeu!

Sunt atât de recunoscător Dumnezeului Atotputernic pentru harul de a așeza cu precizie slujba fratelui Branham! Dar ca și prorocii din Vechiul Testament, dacă citiți Isaia 35, Isaia 9, Isaia 42, observați că toate aceste locuri vorbesc despre venirea Domnului; chiar și despre faptul că El va împărăți ca Împărat în Împărăția Sa. Chiar și în Luca 1:33 este scris că: „*El va împărăți pentru totdeauna.*” Dar El nu împărățește astăzi. Împărăția va veni – Apocalipsa 11:15. Aceste lucruri sunt prorocite și scrise mai dinainte, dar trebuie să sosească vremea împlinirii lor. Multe lucruri ar putea fi spuse.

Sunt recunoscător Atotputernicului Dumnezeu pentru că mi-a dat ocazia să cunosc prorocul, dar să-L cunosc pe Domnul și să primesc o chemare directă la slujbă. Nu vă puteți imagina responsabilitatea... Cea mai mare responsabilitate care a fost vreodată pe pământ o avem noi astăzi ca să transmitem ultima chemare, ultimul mesaj, ca să aducem poporul lui Dumnezeu înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvânt, înapoi la început, înapoi la Isus Hristos și să pregătim Mireasa pentru revenirea Mirelui! Aceasta este cea mai mare responsabilitate! Și nopțile mele nedormite și urmările lor sunt din cauza acestei responsabilități de a împărtăși Cuvântul lui Dumnezeu! Nu doar ca să spunem: „Prorocul a spus...! Prorocul a spus...!”, ci să deschidem această Carte și să arătăm din Biblie ceea ce Dumnezeu a promis și ceea ce El face.

O concluzie a următoarelor adunări și călătorii misionare. Care sunt următoarele adunări, următoarele călătorii?

Prin harul lui Dumnezeu voi face doar călătorii scurte și doar acolo unde este absolut necesar, deoarece în prezent întreaga lume este

conectată prin internet. În prezent, oameni din 172 de țări sunt în legătură directă prin 1700 de conexiuni din toată lumea, pentru a asculta Cuvântul făgăduit pentru această zi. De fapt, nu este nevoie să merg la Paris. Nu! Eu nu trebuie să merg la Londra sau în altă parte. Dar uneori este bine să ajuți frații, astfel ca ei să-și ocupe poziția în Cuvântul lui Dumnezeu.

Acum avem o problemă foarte mare în Kigali. Avem diviziuni și doctrine diferite. Și astfel, fratele Deo m-a tot invitat acolo. Așadar, după întâlnirile noastre din Krefeld, următoarea călătorie va fi spre Kigali. Și apoi, oriunde călăuzește Dumnezeu. Totul este prin harul lui Dumnezeu. Și eu spun: voia lui Dumnezeu să se facă!

Dar vă spun adevărul. Dacă cineva nu primește corectură din Cuvântul lui Dumnezeu, dacă un frate se ridică și crede că este cineva, este deja prea târziu! Slujbele sunt diferite, dar toți suntem la același nivel! Nu există unii mari și alții mici. Slujba poate fi diferită, dar totul este harul lui Dumnezeu. Nu există mare și mic! Și toți vom sta în jurul aceleiași mese.

Dar permiteți-mi să repet aceasta. Cea mai mare responsabilitate care a fost vreodată pe pământ o avem noi acum: să împărțăm Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu Miresei lui Hristos și să înfățișăm Mireasa lui Hristos ca pe o fecioară curată, răscumpărată prin sângele Mielului, sfințită în Cuvântul lui Dumnezeu și pecetluită prin Duhul Sfânt! Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți! Amin!

Există vreo diferență între Epoca Miresei și Epoca Laodiceea?

Nu, nu este. Ne aflăm în aceeași epocă Laodiceea. Dar fratele Branham a făcut afirmația: „Nu suntem doar în epoca Bisericii Laodiceea, ci am trecut în epoca Miresei.” Dar ne aflăm în aceeași epocă.

De ce în Biserică nu mai avem minuni așa cum am avut în timpul apostolilor și în slujba fratelui Branham?

Prin harul lui Dumnezeu avem răspunsuri la rugăciuni. Primim în continuu mărturia a ceea ce a făcut Dumnezeu, chiar și vindecări de cancer. Avem numeroase mărturii. Dar încă așteptăm restituirea

deplină. Domnul va binecuvânta slujbele într-o asemenea manieră în care a fost la început. Va fi o perioadă scurtă, dar va fi. Va fi, deoarece Dumnezeu a promis-o. Da! Amin!

Doamne Dumnezeule, ne ridicăm mâinile către cer! Poți să-Ți întinzi mâinile peste toți acești frați, astfel încât ei să rămână în echilibru atunci când predică Cuvântul lui Dumnezeu?! O, Dumnezeule, fie ca ungera Duhului Sfânt să se odihnească peste ei! Binecuvântează-le viețile! Binecuvântează-le slujbele și fii cu ei toți. Binecuvântează această țară! Binecuvântează în fiecare oraș! Și binecuvântează lumea întreagă!

Îți dedicăm serviciul divin de mâine. Doamne, noi suntem aici ca să Te slujim! Binecuvântează pe toți frații care împărtășesc aceeași hrană și fii cu ei toți!

Fie ca binecuvântările Dumnezeului atotputernic să se odihnească peste voi toți, în Numele prețios al lui Isus Hristos, Domnul nostru! Amin! Amin!